

Водитељ: Даме и господо, поштовани гости, драги пријатељи, отварам промоцију књиге др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Хвала вам што сте се окупили у оволиком броју, што потврђује да су идеје и циљеви српских радикала и нашег председника др Војислава Шешеља све прихватљивији и за грађане који су до сада били другачијих идеолошких убеђења и страначког опредељења. Желим да вам представим наше говорнике и госте наше промоције: господин Момир Марковић, главни секретар Извршног одбора и републички посланик; господин Свето Перић, председник Дринског округа и републички посланик; господин магистар Србољуб Живановић, председник општинског одбора и савезни посланик; госпођа Драгица Матић, члан Социјалистичке партије Србије и члан Удружења „Слобода“; господин Дарко Миливојевић, председник општинског одбора Богатић и председник СО Богатић; господин Бранко Ранковић, председник општинског одбора Коцељева и републички посланик; господин Мића Поповић, члан Удружења „Слобода“; господин Мирослав Таловић, председник општинског одбора Чачак и савезни посланик; др Миливоје Вуковић, републички посланик и господин Сулејман Спахо, републички посланик, Србин муслиманске вероисповести.

Даме и господо, поштовани гости, драги пријатељи, књига коју имате у рукама је само једна од многих које је проф. др Војислав Шешељ написао иза зидина хашког казамата. Књига „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“ има још већи значај након убиства Слободана Милошевића. Ова књига је историјски документ непроцењиве вредности. Слободан Милошевић се узидео својом борбом и својим животом и сведочењем др Шешеља у темеље оне Србије која никада неће бити поражена и осрамоћена. Сада ће вам се обратити Сулејман Спахо, републички посланик, Србин муслиманске вероисповести.

Сулејман Спахо: Даме и господо, браћо и сестре, цео свет је имао прилику да чује др Војислава Шешеља како својим бриљантним сведочењем у корист Слободана Милошевића брани њега и све грађане Србије од неправедне оптужнице коју је Хашки трибунал поднео против Слободана Милошевића. Своју битку за истину др Војислав Шешељ је успео да преточи у ову књигу а да је тако, споменућу да је на страни 118. поменуо моје порекло и моје име. Ја, Сулејман Спахо, постајем српски радикал захваљујући др Војиславу Шешељу.

Бити пријатељ др Војислава Шешеља је дика сваког грађанина Србије. Велика је част бити у друштву великог хероја овог тешког времена за наш народ и за нашу отаџбину. Испуњен сам срећом и поносом али и жељом да се борим за идеје Српске радикалне странке, а сигуран сам да тако мисле и осећају, како каже др Војислав Шешељ у својој књизи, и Роми, Мађари, Словаци, Бугари, Горанци и они Албанци који нису затровани идејом отимања и убијања невиних.

Др Војислав Шешељ је искористио на најбољи начин Хашки трибунал како би целом свету приближио идеју о Великој Србији и њену вековну борбу за слободу и мир. На страни 121 објашњава проблем Косова и Метохије, који траје више од 300 година. Иако стално ометан од стране судија, др Војислав Шешељ је одржао час историје белосветским незналицама. Наравно да је то радио у име одбране Србије и Слободана Милошевића, трудећи се да српским херојима као што је господин Слободан Милошевић обезбеди опстанак, будућност а, даме и господо, он је то већ и учинио. Ово је књига за цео свет и ако би је прочитали они који нас нападају и мрзе, можда би схватили да чине невиђен злочин и признали би да су помагали Америци и настојали да поробе читаву планету. Оно што је у овој књизи изнео др Војислав Шешељ чини је сведочанством права и истине, а у то ће се уверити свако ко прочита ово дело „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“.

Ја, као Србин муслиманске вероисповести, поручујем ђенералу Младићу да се не преда. Јер колико год је бранио свој народ, бранио је и мене и моју породицу и хиљаде муслимана који су устали да бране своја огњишта од муслиманских екстремиста. Др Војислав Шешељ је, одлазећи добровољно у Хаг, рекао да после њега ниједан патриота Србије не треба Хашком трибуналу, јер он иде све да их брани, и

хвала Богу, одбраниће и себе и Србију и све хероје из Србије. Живела Велика Србија! Живео др Војислав Шешељ!

Водитељ: Свима је јасно да се у Хагу брани истина целог српског народа. Хашки суд је ковчег лажне истине, Хашки суд је једна обична наказна творевина, проклета авлија, Хашки суд је лажни, злочиначки, политички суд који хоће да осуди српски народ, међутим, у тој намери зауставиће их др Војислав Шешељ јер на његовој страни је истина. Обратиће вам се др Миливоје Вуковић, члан Централне отаџбинске управе и републички посланик.

Миливоје Вуковић: Браћо и сестре, даме и господо, поштовани скупе. Драго ми је да сте у оволиком броју дошли на промоцију књиге нашег председника проф. др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Мало која промоција књиге је изазвала оволико интересовање, па сама та чињеница говори да је наш народ заинтересован за процес који се одвија у том срамном назовисуду, Хашком трибуналу. Народ је одушевљен сведочењем нашег председника и свугде на улици се чују коментари његовог излагања у Хагу. Свака његова реченица изговорена у суду биће записана златним словима у историји српског народа и вероватно ће у будућности сви правни факултети изучавати те његове говоре на сведочењу. Његови бритки и оштри одговори на постављена питања озбиљно су уздрмали Трибунал и он је сада на стакленим ногама. Питање је дана када ће бити затворен. Смрт Слободана Милошевића и најновији догађаји у Трибуналу мислим да су само одмогли збуњеним судијама, јер се осетило колико су успаничени и нестабилни када наш војвода, проф. др Војислав Шешељ почне да одговара на постављена питања. Покушавали су на све начине да га деконцентришу, али нису успели. Жалили су се да говори много гласно, па онда да говори много брзо, тражили да успори јер преводиоци не стижу све да преведу, па су онда говорили да немају неке преводе на енглески, те не знају у ком је то табулатору и ко зна шта још нису измишљали да би збунили нашег Воју. Али бадава, ништа им није успевало. Наш председник проф. др Војислав Шешељ се поигравао са судијама као мачка са мишем кад га улови. Видело се колико је самоуверен и надмоћан, па чак и хумористичан, али тај његов хумор хладне судије са Запада нису могле да схвате.

Ова књига се састоји од четири целине. Прва целина је друга измењена оптужница против Слободана Милошевића, друга је сведочење др Војислава Шешеља, трећа коментари поводом сведочења др Војислава Шешеља у емисији „Процес ТВ“ на оној издајничкој телевизији Б 92 и четврта целина је – одједи сведочења др Војислава Шешеља у српској јавности. Свака целина је интересантна на свој начин, и не знам коју бих пре издвојио, али сваком читаоцу ће ипак остати најинтересантније и најбоље упамћено само сведочење др Војислава Шешеља. У том делу бих издвојио један детаљ где наш председник др Војислав Шешељ показује сву своју величину и том изјавом скида омчу са врата Слободана Милошевића онако пркосно и гордо како то чине велики јунаци као што су били Милош Обилић, Стеван Синђелић, Карађорђе и други, који су гинули за своје идеје високо уздигнуте главе и поносно. Наиме, на страници 279. проф. др Војислав Шешељ одговара судији Бономију: „Ја, као највећи живи српски националиста и данас водећи српски националистички идеолог, могу вам дати изворно значење концепта Велика Србија и мислим да би то било корисно и за овај процес и за остале процесе који се овде воде. Јер нико од ових који су укључени према оптужници у удружени злочиначки подухват, нико осим мене никад није поменуо Велику Србију, и далеко је било од сваке помисли да се залаже за Велику Србију. Моје залагање за Велику Србију које траје више од 30 година, овде се покушава искористити да се припише другим људима, који немају с тим никакве везе. Ја сам спреман да погинем за идеју Велике Србије али ми дозволите и да објасним шта значи та идеја, шта значи концепт Велике Србије“.

Овом изјавом наш Воја показује сву своју величину. Он се ни пред алама Хашког трибунала не одриче своје идеје, нит’ је даје било коме, већ поносно, гордо и искрено каже да је за ту идеју спреман и да погине. Па зар самим тим гестом није заслужио вечност. Док је и једног Србина на кугли земаљској, помињаће име Војислава Шешеља. У Андрићевој „Проклетој авлији“ управник затвора Карађоз малтретира затворенике, па једног невиног који је ту пита: „Зашто си ти овде“?, а он одговара: „Па не

знам, ја сам невин“. „Шта велиш, невин? Их, куд ми то каза баш сад, човече. Да си рекао да си крив, још сам могао и да те пустим, јер кривих овде има много, сви су криви, али баш такав нам један невин треба“. Не један, него сви наши у Хагу су невини, јер су бранили отаџбину и тамо леже на правди Бога. Један сељак што га је Толстој описменио и који је веровао да је штампана ствар непосечива, он је у дрвеној фигури изрезбарио речи „што је отштампано, ни сабља не може исећи“. Тако је и са овим делом проф. др Војислава Шешеља – оно је непосечиво и остаће вечито. Ово дело треба да има свака кућа у Србији, па бих вас замолио да на крају промоције узмете ову књигу и обрадујете своју децу, браћу, рођаке и своје најмилије. Ово је историјска читанка. На овоме делу ће се учити следећа наша поколења. Немојте пропустити да узмете ову књигу, јер је цена симболична а вредност огромна, јер како буду пролазиле године, то дело ће бити све популарније, па зашто да га немају и ваши унуци. Ја могу само још да кажем да свима нама од данас треба да буде поздрав – Живела Велика Србија са Шешељом на челу!

Водитељ: Одувек је постојала могућност избора и зато ми Срби у својој историји памтимо и цара Лазара и Вука Бранковића. Данас знамо за Шешеља и домаће издајнике, тј. америчке спонзоруше. Није нама Србима први пут да се наше најбоље главе носе у неке Стамболе. Ми живимо у свету изузетно сложених моралних проблема, у свету опште кризе морала. Све оно чему су нас ђедови учили изашло је из наших живота оног момента када су у њега ушетали ликови с наводним транспарентним намерама. Чојсвство и јунаштво су замењени политичким калкулацијама, разумевање и хуманост заменила је острашћеност, а судску правду у име народа заменила је неправда бахатих режима, неправда издајника и неправда новог светског поретка. Сада ће вам се обратити господин Мирослав Таловић, председник Општинског одбора Чачак и савезни посланик.

Мирослав Таловић: Нас Србе је учитељица живота често упозоравала: народ који не зна своју историју мораће да је понавља. И ето нас понављача у новом крвавом гротлу балканске историје, пуног нових крстача на војничким гробљима Крајине, Републике Српске, Косова и Метохије. Тешка је наша историјска драма у којој један кржави чин у недоглед бива замењен другим, још кржавијим. У свему оскудни, историјом смо богати. Да будемо Срби, то је само нама запало, други се нису отимали и од наше браће ко је на историјској кривини могао да побегне, побегао је у муслимане, Хрвате, Македонце, Бошњаке, Црногорце. Овај свет не припада само нама, позајмили смо га од предака, дугујемо га потомцима. То што смо наследили срушену кућу, поправљали је и градили, да бисмо опет оставили потомцима баштину срушену, то није само од нас зависило. Али наша је дужност да им у наслеђе оставимо истину, ко им је и зашто наслеђену кућу рушио и ко им је са чиме помагао.

Тако је мало светла на мрачном хоризонту пред нама. Светионици прошлости, ако умемо по њима да се оријентишемо, помоћи ће нам да не залутамо, јер мрачно је, баш је мрачно данас на мртвој стражи памети људске. Књига проф. др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“ је нови светионик који ће следити логику истине. Она износи истину о ужасним ратним догађајима крајем прошлог века, о њиховим узроцима, о учешћу многих моћних личности света, прљавој медијској пропаганди читаве мрачне стране човечанства, усмереној ка једном циљу – геноциду над српским народом и отимању његових територија. Сваки Србин који буде читао ову књигу, па чак и онај који је подлегао непријатељској пропаганди, биће поносан што чврста аргументација коју је у Хагу маестрално презентирао др Војислав Шешељ, објављује и свету и нама да нисмо обрукали претке и да ћемо наћи снаге да не разочарамо потомке у будућим изазовима. Ми Срби смо у праву и то ћемо храбро и поносно као наш војвода рећи свакоме, ма колико он силан био.

Др Војислав Шешељ је убедљивим сведочењем у Хашком трибуналу натерао Тужилаштво и суд, иначе глуве за српске аргументе, да саслушају истину о етничком чишћењу на Косову и Метохији. Упознао је њих и свет са чињеницом да је српски живаљ у континуитету злостављан, протериван са своје вековне свете територије, нарочито у време Другог и после Другог светског рата. Италијански и бугарски окупатори су силом исељавали Србе са Косова и Метохије, а после рата Брозев режим им је забранио повратак на Косово и Метохију. Охрабрени политиком лажног братства и јединства, Шиптари су

наставили насилно етничко чишћење Срба, уз помоћ спонзора, да би кулминација њиховог дивљаштва дошла управо са доласком НАТО трупа 1999. године на Косово и Метохију, и траје још увек. После сведочења др Шешеља јасно је да на Косову нису очишћени Шиптари, којих је сада тамо преко 90 посто, него су Срби убијани, протеривани од стране шиптарских и НАТО терориста. На Косову су Срби увек били жртве, никада злочинци. Зато се нашим непријатељима и жури са преговорима око статуса Косова, јер моћно оружје војводе Шешеља, истина, полако али сигурно продире у свест човечанства и спречиће их да остваре свој злочиначки циљ, одвајање Косова и Метохије.

Велика имена светске и домаће правне науке су доказала да је Хашки трибунал обична правна фарса и привид суда, али у медијском пропагандном рату који се против српског народа и даље води, ове стручне анализе немају шансу да доспеју у јавност. У јавности се продаје магла да је Хашки трибунал правни суд. Зато је битно што се појавио неко ко је способан да их раскринка на најнепосреднији начин. Наравно, тај задатак је прихватио др Војислав Шешељ. Храброст његовог добровољног одласка у Хаг има митски значај, када се устаник преда окупатору да због њега не би страдао цео српски народ. Храбра непокорност којом Војислав Шешељ не признаје тај назовисуд подсећа на понашање хајдука када би се нашли у рукама освајачких најамника, као и његов, често шаљив тон у опхођењу са судијама. То је став људине, човека громаде који је решен да својим примером, својом жртвом разори лажну фасаду Хашког трибунала и докаже да то није прави суд, већ само део НАТО пропагандног полицијског апарата окупације српског народа као најнепокорнијег чиниоца на Балкану. Др Војислав Шешељ је прави српски традиционалиста, војвода који своју судбину изједначаје са судбином народа и према свом витешком кодексу, бранећи се, брани своје племе. Др Шешељ се Хашког трибунала не боји и он је убеђен да ће га победити и везаних руку. Да живи Војислав Шешељ! Да живи Српска радикална странка!

Водитељ: Слободана Милошевића убили су. Морали су, јер је достојанствено, поносно и храбро бранио нашу земљу, морали су, да би застрашили све оне у Србији који воле слободу. Иако су били политички неистомисљеници, знамо да се Слободан Милошевић борио, а др Војислав Шешељ и даље бори за Србију. Обратиће вам се Мића Поповић, члан удружења „Слобода“.

Мића Поповић: Свима нам је позната ова фашистичка инквизиција која је започела освету против српског народа која траје већ петнаестак година. Хероји Српства херојски се боре у Хагу. На жалост, нису међу нама, али то ништа не умањује њихов значај. Да не понављам речи и нашег покојног председника Слободана Милошевића, који је још 2001. године рекао да се сва могућа помоћ да др Војиславу Шешељу, да се ова багра, ова домаћа гестаповска, издајничка, склони са политичке сцене. Сматрам да не треба да се базиремо на ове издајнике који данас владају у СПС-у, а да не помињем ове жуте, који толико одвратно раде против овог народа и против истине која се већ 10 година бори да изађе на површину. Зато сада апелујем на вас, апелујем на све Србе, Србе православне, Србе муслимане, Србе католике, јер смо сви Срби, да пружимо руке једни према другима, а сви заједно према Српској радикалној странци и др Војиславу Шешељу. Јер после Слободана Милошевића др Војислав Шешељ и Српска радикална странка су једина снага која може да уједини народ и која може да спасе ову земљу од пропасти, а врло близу смо тој пропасти. И још једном желим да вам се захвалим и да се не би се остварило пророчанство браће Тарабића, ја вас молим да заједнички од данас кренемо у интензивну борбу за заједничку државу, у заједничку борбу за истину, за правду, за добробит целог народа на овим просторима. Хвала вам.

Водитељ: Хвала господину Поповићу. Сада сви покушавају да проуче како то и зашто то расте рејтинг Српске радикалне странке. Покушавају то и научно да објасне а ми само знамо шта недостаје грађанима Србије. Недостаје им смех на лицу, посао, слобода, недостаје им Косово и Метохија, Република Српска Крајина, недостаје им др Војислав Шешељ. Немојмо да дозволимо да жртва др Војислава Шешеља буде узалудна, докажимо да смо достојни да се сматрамо његовим саборцима, јер историја нас све неумољиво посматра и бележи аманет нашој деци, јер како ми историју будемо писали, тако нам Бог

помогао. Обратиће вам се господин Бранко Ранковић, председник Општинског одбора и републички посланик.

Бранко Ранковић: Браћо и сестре, даме и господо, ова књига „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“ је капитално дело др Војислава Шешеља. Поред „Идеологије српског национализма“, то је његово најбоље дело по мојим проценама, мада Војислав Шешељ има доста књига објављених и у самом Хагу а и пре Хага. Књига је сведочанство једног времена, веома тешког за наш народ, од распада бивше Југославије до одласка Војислава Шешеља у Хаг, сведочења у Хагу и изјава аналитичара који су објашњавали шта се дешава на самом сведочењу у Хагу. Ја сам био свестан када је наш председник др Војислав Шешељ пошао у Хаг, шта ће се десити у Хагу.

Одлазак Војислава Шешеља у Хаг значио је једну велику прекретницу у самом Хагу. Неки су се домаћи издајници подсмевали нама српским радикалима – оде вам ваш председник. Ми смо свесни тога да је наш председник отишао и нама је тога дана било тешко, тешко нам је и данас, али свесни смо да је наш председник дао све од себе да покаже белосветским лоповима и плаћеним издајницима како се треба борити за свој народ и своју државу. То је Војислав Шешељ доказао својом брилијантном одбраном пред Хашким трибуналом. Војислав Шешељ је био највећи противник комунистичке идеологије, у неким периодима Слободана Милошевића. Када је напустио Србе преко Дрине, Србе у Крајини, најжешће му се супротстављао, али када је дошло време да се брани српски национални интерес у Хагу, Војислав Шешељ је несегично дао све од себе у одбрани Слободана Милошевића борећи се за српски народ и за интересе Србије.

Војислав Шешељ је у својим првим обраћањима рекао да је он први човек који се у новије време залаже за идеју Велике Србије и да од тога не одустаје, па је рекао да је и сама Српска радикална странка створена да протезира идеју Велике Србије, да сви Срби, православци, католици и муслимани живе у једној држави. То је сметало Западу и белосветским лоповима. Свима је њима јасно у чему је проблем. Ако смо сви јединствени, онда они овде немају шта да траже. Позивам вас све и све Србе који желе добробит нашој држави да нам дају подршку и на следећим изборима.

Водитељ: Ова књига биће тријумф истинских српских патриота, тријумф памети над глупошћу, родољубља над издајом, поштења над лоповлуком, храбрости над кукавичлуком и наравно, правде над неправдом и највише тријумф др Војислава Шешеља над Хашким трибуналом. Господин Дарко Миливојевић, председник Општинског одбора Богатић и председник општине Богатић.

Дарко Миливојевић: Поштовани суграђани, браћо и сестре, даме и господо, данас пред собом имамо књигу др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Не бих рекао да је то књига, ја бих рекао да је то историјска читанка која садржи страдање Срба и српског народа. Ја бих се осврнуо на поглавље на крају књиге, где се налазе одједи сведочења др Шешеља у српској јавности, коментари наших академика, доктора наука, новинара, књижевника, глумаца и других признатих јавних посленика али и радника, професора, инжињера, војних лица, дакле људи из свих структура из целе Србије и Црне Горе, Републике Српске, из дијаспоре који су осетили потребу да проговоре о овој теми. Прочитаћу за почетак ових значајних казивања само мали део одабраних одломака из њихових написа. Ево како се, на пример, академик Гојко Ђого изјаснио о Шешељу и хашкој маскаради. Хашки трибунал се може упоредити и са судом инквизиције: крив је свако ко се не покорава највећој сили јер суд и није установљен да задовољни правду, него да учврсти неправду и злочин оправда као хумано убиство зарад поуке непослушнима.

Један јеретик је прозрео ту педагогију квазидемократије и одлучио да је разобличи, играјући своју игру. Војислав Шешељ је готово са задовољством преузео понуђену улогу протагонисте, мада сви знају како ће се завршити и ова судска драма, драматизација адвокатске правде, превасходно српске историје. Најпре је донета судска пресуда, потом основан Трибунал и подигнуте оптужнице. Шешељу је све јасно али он одбија улогу жртве, не зато што ужива у инату, нити што верује да ће бити што бити не

може, он је заточеник српске романтичарске традиције војвода који своју судбину изједначавају са судбином народа и према свом витешком кодексу. Бранећи се, брани своје племе. Показујући да је Трибунал срамна политичка маскарада, Шешељ деструира највећу светску лаж, чија је жртва побеђени српски народ.

Познати историчар др Славенко Терзић сматра да је Шешељ очигледно свестан чињенице да ће његово сведочење, као и сва огромна грађа са суђења бившем председнику Србије и Југославије Слободану Милошевићу једног дана бити важан извор за широке историјске анализе догађаја и личности. Сматрам, каже Терзић, да је Шешељ добро спојио своја велика стручна знања са искуствима и сазнањима сведока и учесника догађаја. Објективно је идентификовао главне носиоце разбијања југословенске државе и разбијања српског етничког и државног простора. Историчар др Веселин Ђуретић написао је – Не тако давно у једној изјави за НИН рекао сам да је Слободан Милошевић пред Хашким трибуналом позитивна историјска личност, јер на документован, импресиван начин интернационализује истину о свом народу. Сведочење проф. др Војислава Шешеља у корист главног хашког оптуженика само је још једна потврда његове историјске свести коју је он на свој начин манифестовао и у свом партијском политичком раду и у необично богатој публицистичкој продукцији.

На крају желим да изнесем изјаву проф. др Војислава Шешеља дату у Хагу 2005. године хашком инквизитору, господину Најсу: „Да, господине Најс, ја се залажем за Велику Србију и увек ћу се за њу залагати, ја се неће одрећи па макар и завршио свој живот у Хагу“. Живео др Војислав Шешељ! Живела Српска радикална странка!

Водитељ: „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“ је књига најчистијег кова. Она показује и доказује како су интелектуалци, лидери нашег доба размишљали о дилемама и како су реаговали на изазове и муке епохе. Обратиће вам се госпођа Драгица Матић, члан СПС и члан Удружења „Слобода“.

Драгица Матић: Господо радикали, захваљујем вам се на позиву и драго ми је и веома пријатно што сам овде са вама, иако припадам Социјалистичкој партији. Пошто код нас има више фракција, ја се изјашњавам као Слобин социјалиста. Пар пријатеља Слободана Милошевића, уверено да руководство Социјалистичке партије ништа није чинило да му се помогне, је оформило један патриотски блок који је сада намењен за помоћ свим оптуженицима који се налазе у Хагу, у тој мртвачници за Србе. То су најпоштенији и највернији пријатељи Слободана Милошевића. Тај блок је састављен од свих патриотских снага, међу којима највише има чланова Српске радикалне странке, који су свим могућим средствима помагали Удружењу да се Слоба што боље брани у Хагу. Ми, Слобини социјалисти смо веома захвални за све оно што сте ви као странка помогли у одбрани нашег покојног председника, али смо разочарани једним делом нашег руководећег састава (ваљда су полудели за тим еврима, вилама, ђакузијима), који су заборавили онога ко их је васпитавао да буду поштени и карактерни као Срби, па су заборавили и како се Србија брани. Свих ових 15 година цео свој рад подредила сам идејама мог председника Слободана Милошевића и борићу се свим средствима да се његове идеје уз помоћ свију нас бар колико-толико остваре. Што се тиче Воје, то је човек број два коме се изузетно много дивим. Размишљам да ли је могуће да Срби издају Србе, да ли је могуће да два таква човека, изузетно паметна, поносита, буду тамо у Хагу где је мртвачница. Чудила сам се, зар ми Срби, али то је наше неко проклетство од пре 600 година, да издајемо, да би за динар продали и рођену мајку а не председнике и лидере странака.

Ових дана је хајка на Ратка Младића. Ја мислим да не бисте требали дозволити да се Ратко преда. Не смемо да дозволимо да нас тако малтретира једна досовска власт, а у ствари америчка. Коштуница је као премијер али уместо њега командују други, Тадић је председник али неки други командују, они само аминую све што каже Америка. То се, нормално, мора. Динкић распрода све, радници на улице. Тадић растурио војску јер треба да идемо у НАТО пакт. Шта ће нама НАТО пакт, ми смо ваљда научени и

обучени да бранимо своју земљу а да у туђу не идемо. Да ли је то у реду да се у овим тешким временима растури једна војска која је била способна, обучена? Да ли је то нормално – није, али је то све овде у Србији могуће. Они су робље америчко, немачко. Фашисти су први пут ушли у Србију без опаљеног метка, преко Ђинђића и остале компаније, покуповали су фабрике и ево ми смо њихово робље овде у рођеној Србији. Паметно су одрадили. Бомбардовањем нису успели, али знали су како: ми ћемо Србе да купимо, како, новцем. Ми, Слобини социјалисти нисмо такви, ви радикали нисте такви.

Посебно желим да се захвалим Томиславу Николићу за све оно што је чинио за мог председника Милошевића, што је био стварно достојанствен, што су и Вучић и комплетан руководећи састав дошли на сахрану и што су учествовали у организацији и припреми сахране. Нигде у свету се није десило да један председник савезне државе и два пута републике малтене није имао где да се смести у капелу, ниједна га капела није хтела. Зар је то Војислав Коштуница дозволио, зар је то Тадић дозволио. Целу ноћ је тражена капела где ће човек да се смести. Замислите, Србин, па без обзира из које је партије, из које странке, па је л' то у Србији да доживимо, па то је брука. Издао је од својих најближих сарадника, који су још 1996. осетили да побеђује коалиција „Заједно“, да ће социјалисти пасти полако са власти. Сви су сад пребогати док ми, поштени социјалисти не можемо да се средимо. Што се тиче вас, радикалне странке, стварно сте ми јако драги. Ако остане ово руководство СПС-а, а надам се да неће, да ће ускоро пасти, нећу бити више члан Социјалистичке партије ако остане са Дачићем и тим друштвом на челу. Ако не остане, онда можемо у коалицији да коначно збришемо ову досовску власт.

Умало нам не изградише фабрику за отпадно ђубриво, мало је фалило, да није Бранимир Ђокић дошао ту и завршио посао ми добисмо фабрику да се потрујемо. Апелујем на све да се ујединимо ми поштени људи, да коначно кренемо да рушимо ову досовску владу док још није касно. Хвала лепо.

Водитељ: Хвала госпођи Матић. Војислав Шешељ је неуморан и јак и не оставља недовршен ниједан посао, па неће ни овај. Борићемо се на два фронта, он у Хагу а ми овде. Сада ће вам се обратити један од бораца из нашег Општинског одбора, српски радикал магистар Србољуб Живановић, председник Општинског одбора и савезни посланик.

Србољуб Живановић: Даме и господо, браћо и сестре, желим да вас поздравим испред Окружног одбора Српске радикалне странке Шабац и да вам се захвалим што сте дошли на овај величанствени скуп јер овим окупљањем показујете да сте се поистоветили са идеолошким циљевима Српске радикалне странке. Некада на Косову, а сада у Хагу, пишу се странице српске историје. Моћници желе за пример другима да униште један народ због тога што другачије мисли, зато што хоће да има своју слободу. Ова књига преноси речи изговорене на суђењу у једном историјском процесу шефу једне мале али поносне државе, Слободану Милошевићу, који је отишао у вечност. Др Шешељ је тим својим сведочењем разобличио лице новог светског, можемо рећи фашистичког поретка. Човек који жели да заустави хегемонију тог новог светског поретка платио је највишом ценом, сопственом слободом. Он се већ четири године налази у Хагу, налази се у једној вештачки створеној творевини која се зове Хашки суд, кога је створио Савет безбедности, који припада Организацији уједињених нација. Али тај суд није независни суд, тај суд уствари суди по налогу обавештајних служби, по налогу Ције, по налогу домаћих издајника, сатрапа којима је једини циљ да се хашки затвореници, којих је тамо много, не само физички склоне, него и идеолошки, као што су то покушали са проф. др Војиславом Шешељом.

Они су хтели да униште његову идеолошку творевину која се зове Српска радикална странка, али нису успели. Откако је проф. др Војислав Шешељ отишао у Хаг српских радикала је много, можемо рећи да смо створили још већи кордон оних који су за Српску радикалну странку, за њену идеологију, за њену борбу за спас Србије од ове ерозије која је напала, а то је досманлијска власт. У петак је била Скупштина Србије и Црне Горе. Расправљало се о замрзавању имовине хашких бегунаца. Ту су се показали још једном они издајници који отимају и који желе да ампутирају још делова Србије. Многи војници, многи генерали су се заклели да ће своју отаџбину бранити и да ће у тој одбрани дати и своје животе. Њих данас

покушавају да сместе, да их спакују у хашки казамат. На жалост, и после шест векова опет имамо једног Вука, али он није више Вук Бранковић, већ Вук Драшковић. На жалост, он представља у свету политику Србије и Црне Горе.

Читајући Војине књиге и анализирајући шта је у ствари хтео са том идејом Велике Србије, схватио сам да је хтео да спасе Српство и спречи братоубилачки рат између Срба православаца, Срба муслиманске вероисповести и Срба католичке вероисповести. Хтео је Велику Србију где никоме не би фалила длака с главе. Замера се Српској радикалној странци и замера се свим патриотама, када је била инвазија НАТО алијансе, што су се супротставили тој хегемонији. Сад ћу вам рећи један пример. Шта ви мислите, сви ви имате сестру, мајку, ћерку, шта мислите да 19 зликоваца нападне некога ко вам је најдражи, да ли бисте се ви ставили у одбрану тог најдражег бића или би рекли – па ако не могу да их победим, ја ћу да им се придружим. Изгледа да су им се досманлије придружиле у том чину а патриотске партије су се удружиле да пруже отпор много моћнијој сили. Резолуцијом 1244 је остало записано да Србија није поробљена, да Србија није поклекла. Не смемо заборавити жртве, прве жртве, које су пале на аустријској граници. Страдали су војници Југословенске народне армије од терористичких јединица које су формиране и које су обучаване на просторима Словеније. Не смемо заборавити војнике и грађане Србије који су дали своје животе за одбрану Косова и Метохије од терористичких зликоваца. Вокерови мировњаци, пензионисани генерали су давали позиције и тачке где треба бомбардовати и уништавати грађане Србије. Сами знате колико је жртава пало у Србији приликом бомбардовања и колико је привредних објеката разрушено, али влада националног јединства је показала колико је моћна, колико је јака обновивши многе путеве, многе привредне објекте. На жалост, нисмо могли повратити оне који су изгинули, али зато њихову част брани јунак проф. др Војислав Шешељ. Борећи се за своју слободу он се бори за слободу српског народа. Хвала вам.

Водитељ: Хвала господину Живановићу, сада ће вам се обратити господин Јован Адамовић, члан Окружног одбора.

Јован Адамовић: Браћо Срби и сестре Српкиње, грађани Шапца, Мачванског округа, доносим вам поздраве српских радикала Старе Пазове и радикалског Срема. На промоцијама гледам пуне сале народа који очекује и жели да чује истину јер данас је истина у Србији окована, затворена и једино се чује на скуповима Српске радикалне странке. Јуначка Српска Крајина данас је опустошена, похарана. Њезини су најбољи синови расути по свету. У јуначкој Републици Српској желе да нам униште национални понос и достојанство, да нестане Република Српска коју су српски јунаци свијетлим оружјем у рукама извојевали и донели слободу српском народу. У витешкој српској Спарти, Његошевој Црној Гори мафијаши Мила Ђукановића и издајници покушавају да заваде два ока у глави, братски народ Србије и Црне Горе. Српски народ у српској Спарти то неће дозволити, ја сам у то убеђен.

Предвођени Српском радикалном странком, идејама др Војислава Шешеља ми желимо да васкрсне јединствена српска држава свих Срба исламске, православне, католичке вероисповести. Наша је јединствена жеља да живимо у једној слободној српској држави на Балкану. У овој нашој суженој Србији данас неки махнити Вук спреман је да распродаје српске територије, српске земље, призива окупацију Србије. Он отворено тражи да у Србију дођу окупационе трупе НАТО пакта.

Браћо и сестре, војвода Војислав Шешељ у мрачној ћелији Хашког трибунала објашњава и доказује целоме човечанству како се брани отаџбина, како се жртвује за слободу. Он губи властиту слободу, али не заувек, јер и велики Никола Пашић је некада био у затвору и вратио се као председник владе, а наш војвода Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке, доћи ће из Хашког трибунала да постане председник Велике Србије. Он нам разоткрива давно смишљене планове Немачке и Ватикана, а касније Америке за черечење српских националних простора и биолошко уништење српског народа. Некада је Косово било грдно разбојиште а данас је то Хаг. Данас у Хашком трибуналу праве Ђелекулу од српских глава, али Војислав Шешељ, свестан, одлучан и непоколебљив у својој борби доказује

вам поново да нико не може уништити идеју српске националне државе, васпостављања Српства онаквог какво оно јесте, ни малог ни великог, него колико треба, а то је, браћо и сестре, западна српска граница Карлобаг-Огулин-Карловац-Вировитица. Живели, браћо и сестре! Живео пркосни српски јунак др Војислав Шешељ! Живела Велика Србија!

Водитељ: Доктор Војислав Шешељ као сведок одбране јасно је доказао да идеја Велике Србије није утопија српских националиста већ вековна тежња, потреба и једини начин опстанка Српства. Велика Србија није идеја но истина. Истина је наш мач и штит у овој борби, а Србија је велика јер има српске радикале. Господин Срђо Комазец, председник општине Стара Пазова и републички посланик.

Срђо Комазец: Даме и господо, драги Шапчани, желим да вас поздравим све у име општине Стара Пазова и у своје лично име.

Када је у питању Хашки трибунал, ми можемо бити и незадовољни, али на неки начин мало и задовољни. Зашто морамо бити незадовољни. Знамо како је формиран Хашки трибунал, на један нелегалан начин и да је то један незаконити суд. Незадовољни смо и начином на који они приводе осумњичене за ратне злочине. Знамо да приликом хапшења често и убијају те људе. Незадовољни смо условима у којима бораве тамо наши Срби који су ухапшени. Често су присиљени или да изврше самоубиство али их и убијају у Хашком трибуналу. Нисмо задовољни колико процената је тамо затвореника српске националности, нисмо задовољни ни како им се и колике им се казне изричу, све то нас чини несретним. Међутим, на неки начин морамо бити релативно и задовољни. Зашто? Зато што се у Хашком трибуналу води борба између правде и неправде, борба између патриотизма и издајништва, борба између лошег и доброг. Ми знамо где нам је место и на којој смо страни. Ми смо на страни хришћанској, на којој се заснива и правда и истина и толеранција и опроштај и због тога морамо бити поносни. Наравно, задовољни смо и због вредности српског народа, како их пропагира наш председник др Војислав Шешељ.

Запад би желео да уништи све што позитивно карактерише српски народ. Хашки трибунал је у једном моменту био пред једном тешком неприликом, када је наш председник сведочио против Слободана Милошевића. Зашто? Зато што је наш председник у том процесу износио изузетно прецизно одређене податке, са невероватном тачношћу. Све што је износио је аргументовао и доказао, тако да је задивио не само нас, него и читав слободарски свет и показао колико је он спреман отишао у Хаг да заиста испуни оно што је и обећао нама, а то је да ће поразити Хашки трибунал. На сведочењу у одбрану Слободана Милошевића он исказује изузетну храброст, буквално невероватну храброст. Многи се плаше Хага, међутим, др Војислав Шешељ показује да је у српском народу увек било, а да и сада има Милоша Обилића. Поред тога др Војислав Шешељ показује да је способан да поднесе једну велику жртву. Он подучава све Србе како за сваког Србина државни и национални интереси треба да буду изнад свега.

Ми знамо да је Слободан Милошевић пар пута хапсио др Војислава Шешеља, да је Шешељ био у затвору у време док је он био на власти итд., али када су у питању били национални и државни интереси, видели смо како је др Војислав Шешељ бранио Слободана Милошевића јер он је тиме бранио цео српски народ и своју отаџбину.

На крају бих желео да кажем да ова књига коју данас овде промовишемо у Шапцу можда у овом тренутку и нема толику вредност колику ће имати у будућности. Ово је заиста једна историјска књига из које ће наши потомци имати шта да науче. Апелујем на све вас да набавите ову књигу јер сматрам да би свака породица требало да има ову књигу у својој кући, јер она ће нас окупити око идеје да се формира једна национална држава састављена од све четири српске земље, која ће се звати Велика Србија. У то име ја вас срдачно поздрављам. Хвала вам.

Водитељ: Било је лепо и поносно слушати сведочење др Шешеља. Одавно Срби нису имали могућност да се тако поносно осећају. Ми српски радикали за све време политичког деловања били смо

некимa дежурни кривци за све. Српска радикална странка и њен председник су највећи проблем свима који послушно прате ставове оних који слепо заступају интересе новог светског поретка. Нападали су нас и нападају они који никада нису држали до личне части, до морала, до свог достојанства. Обратиће вам се господин Света Перић, председник Дринског округа и републички посланик.

Света Перић: Браћо и сестре, даме и господо, драги Шапчани, желим да вас поздравим у име Дринског округа Српске радикалне странке са седиштем у Лозници и у име грађана Републике Српске. Боравећи јуче у Сребреници, Братунцу, Милићима, Власеници, Соколцу, рекли су ми – поздрави Шапчане, поздрави их зато што су 1992, '93, '94. и свих ратних година примили велики број наших грађана, отворили им широм своја врата и срца и помогли нам.

Ја ћу пробати о овој књизи да говорим на један мало другачији начин. Нећу да вам говорим о ономе што можете да прочитате, јер сигуран сам да ћете узети ову књигу. Њу треба читати сваки дан, као што и ми који седимо овде читамо, надахњујемо се, црпимо идеје и снагу коју има проф. др Војислав Шешељ. Говорећи о овој књизи, ја кажем данас и вечерас. Нисам погрешно, нисам се збунио, дан је синоним за др Војислава Шешеља, војводу Војислава Шешеља, који успешно брани Србију, сав српски народ и сав правдољубиви свет, ма где он живео, ноћ је синоним за Хаг, па као што то бива у животу да дан побеђује ноћ, тако ће наш проф. др, војвода Војислав Шешељ победити хашки казамат, победити све оне којима је већ данас много жао и тешко што су се упустили у борбу против проф. др Војислава Шешеља. Мислили су да је много лакше. Хашки трибунал не сме да закаже суђење, не сме да се упусти у борбу јер сведочење у процесу Слободана Милошевића је том Хашком трибуналу, тим злочинцима показало с каквим човеком имају посла и с ким треба да се боре. Неће њима бити нимало лако.

Ова књига није завршена са хиљаду и нешто страна, садржај ове књиге од овог момента јесте и оно што је госпођа Матић говорила о овој књизи, јесте и оно што је господин Поповић говорио о овој књизи и оно што је Слободан Теодоровић рекао „доле влада“, све је то садржај од овог момента у овој књизи. Насловна страна је фиксна а остало ће се померати, проширивати, имаће ова књига и милионе страница.

Када је почело сведочење Слободану Милошевићу, ја сам помислио – ево једном правнику суде, други правник га брани. Био је то правник, доктор правних наука, др Војислав Шешељ. Међутим, он ће се из Хага вратити као доктор историјских наука, јер његово сведочење није обично казивање, претпостављам да је већина од вас пратила, него нас понекад врати три стотине, шест стотина година па понекад и једанаест векова уназад и учи нас. Зато је он сведочењем Слободану Милошевићу постао доктор историјских наука. Кад буде окончано његово суђење, ако буду и смели уопште у то да се упусте, вратиће се као академик љубави, патриотизма према сопственој држави и сопственом народу. То је титула коју не може нико од нас да стекне, то може само проф. др Војислав Шешељ.

Врло често ме питају и у Србији и у Републици Српској, пошто често и тамо боравим, због чега је проф. др Војислав Шешељ отишао добровољно у Хаг, јер увиђају људи да он има неравноправан статус, а и елементарна, основна права, вода, храна, пиће, светло, све му је то ускраћено. Сигуран сам, радо бих отишао и ја, радо би свако од вас отишао, али наш допринос тамо би био веома, веома мали. Ако буде требало, отићи ћемо, али једино проф. др Војислав Шешељ може, уме, зна и има снаге да тамо одбрани Србију, да одбрани српски народ. Није он узалуд поручио приликом одласка у Хаг да не жели да после њега ниједан Србин тамо оде. Знао је он да ће покушати да одведу све који су водили ову државу, и брину се у случају да се не снађу баш најбоље тамо а зна и да постоји могућност да се и држава увуче у неке проблеме, у неку кризну ситуацију. Због тога он поручује, због тога и Сулејман Спахо, као Србин муслиманске вероисповести, поручује и Караџићу и Младићу да се не предају, јер би њихова предаја, а сигурни смо да до тога никада, ама баш никада неће доћи, имала једну велику тежину за овај народ. Довољан им је сам проф. др Војислав Шешељ, да су знали не би ни њега звали, макар ови овде досовци имали силу проблема.

Поштени грађани из Шапца дали су одређени број гласова и Демократској странци, Душану Петровићу, мислећи да ће њихове интересе да представља у Скупштини Републике Србије. Он их је умешно представљао и заступао, посебно у јуну и јулу месецу прошле године, кад је настојао да излочи заједно са оним Борисом Тадићем, председником његове странке, да се у Скупштини Србије донесе резолуција којом би ми Срби признали злочин тамо где га није било. Ја сам ваљда рођен у Сребреници, није рођен Вук Драшковић у Сребреници, није Душан Петровић рођен у Сребреници, није Наташа Кандић рођена у Сребреници, није Горан Свилановић рођен у Сребреници да умеју и могу да говоре како је тамо српски народ живео. Не знају да је Насер Орић ратни злочинац, да је он дао ултиматум грађанима, односно сељацима у селу на пет километара од Сребренице да се предају, односно оружје да предају за један дан, да им се не би нешто страшно десило, а затим одмах после 15 минута напао те сељаке, који су тог дана славили Светог Ђорђа. Остале су недогореле свеће. И Душан Петровић ће да тражи да се донесе резолуција да ми признамо да је било наших злочинаца на том делу. Било их је, не бежи Српска радикална странка од тога да се њима суди, али и другима треба да се суди. Душан Петровић рече – кад би знао где се налазе Караџић и Младић, прво што би урадио, он би пријавио, да би нама било боље и лепше. Знате шта је рекао Момир Лазић. Може да их нађе у шумици изнад Јајца, па нека оде тамо. Нека оде, нек их пријави оној својој газдарици Карли дел Понте, можда ће добити на продају, можда су му мало они проценти које купи овде по Шапцу, можда ће имати прилику да заради више.

И на крају да вас још једном поздравим, живела Велика Србија! Живела Српска радикална странка!

Водитељ: Хвала господину Перићу. „На крају, тј. на почетку из смисла вечности долазе и у вечност одлазе само они који се изборе за правду и истину, а ми остали, о нама ће се говорити да смо живели у време др Војислава Шешеља“. Обратиће вам се господин Момир Марковић, главни секретар Извршног одбора и републички посланик.

Момир Марковић: Ја сам, даме и господо, браћо и сестре, сад у врло незавидној ситуацији јер после оволико лепих излагања, оволико емоција у излагањима, оволико истине у излагањима треба рећи нешто што није речено а што ће закупити вашу пажњу. Кад се говори на промоцијама о књизи, углавном се говори о аутору, говори се о његовом ранијем опусу, говори се о тој књизи и онда се прави некаква рачуница. Кад се говори о књизи проф. др Војислава Шешеља, не може се не рећи да је досад изашло 64 књиге оваквог садржаја, овакве величине. Не може се а не рећи да је 13 оваквих књига настало у Хагу. Тринаест оваквих књига је др Војислав Шешел, успут се припремајући за одбрану, написао. Ја ћу покушати да вас вратим у време од 24. фебруара 2003. године, да вас вратим на онај величанствени митинг испраћаја који смо организовали на Тргу Републике, да вам вратим у сећање речи проф. др Војислава Шешеља изречене том приликом. Рекао је: „Идем у Хаг да разбуцам Хашки трибунал“. Многи су говорили – шта овај човек прича. На суђењу Слободану Милошевићу он је остварио део својих обећања датих на том митингу. Наиме, разбуцана је комплетна оптужба, не само за покојног Слободана, убијеног Слободана Милошевића, не само за др Војислава Шешеља, него за све Србе који су отишли у Хаг и за оне којима спремају ступице по Србији да их ухапсе и да их одведу у Хаг.

Оптужба се заснива на три темеља. Први је геноцид, други је удружени злочиначки подухват и трећи је Велика Србија. Генералу Крстићу су у пресуди написали „саучесништво у геноциду“. Требало је неко већи од генерала Крстића да буде осуђен за геноцид и то су припремали покојном Слободану Милошевићу, а да онда цео српски народ као геноцидан народ изгуби права која имају остали народи и као геноцидан народ да мора да плаћа невероватне ратне одштете, као геноцидан народ да мора годинама, деценијама да сагиње главу као што и дан данас Немци сагињу, мада се њиховим великашима за геноцид није судило, судило им се само за ратни злочин.

Сећате се сведочења проф. др Војислава Шешеља на суђењу Слободану Милошевићу, тачку по тачку систематски др Војислав Шешел је разбијао сва три темеља оптужбе. Прво, доказано је да геноцида

у Сребреници није било, да геноцида нигде није било. Било је крвавих злочина, тешких злочина, али ти злочини имају извршиоце који имају име и презиме. Геноцида, поготово геноцида спроведеног од стране српског народа није било. Можда се под геноцид може подвести изгон преко 300.000 Срба из Републике Српске Крајине и преко 100.000 изгинулих на том простору, али се Сребреница не може подвести под геноцид. Схватили су и Тужилаштво и оне судије обучене у инквизиторске одежде да им је тај део оптужнице пао.

Други део се односи на удружени злочиначки подухват. Дакле, удружили се неки Срби и договорили да изврше злочин над неким другим народом у неком другом крају, на некој другој територији. Колико су офрље то писали, говори податак да је у оптужници убијеном Слободану Милошевићу писало да се са др Војиславом Шешељом удружио негде средином августа 1991. године у тај удружени злочиначки подухват, а др Војиславу Шешељу пише да се удружио у фебруару са Слободаном Милошевићем у тај злочиначки подухват. Осам месеци су се они удруживали а да нису знали да су се удружили. Невероватан податак, који је могао да промакне само људима неспособним, нестручним, људима охолом, људима који су добили домаћи задатак.

Трећи стуб оптужбе је Велика Србија. Научно, стручно, систематски проф. др Војислав Шешељ им је показао и доказао шта је Велика Србија, кад се први пут помиње назив Велика Србија, шта се под Великом Србијом подразумева, шта је све српска нација, како су постали Срби католици, како су постали Срби муслимани, како су постали Срби атеисти. Доказао је да идеја Велике Србије није идеја рата, него идеја мира, братимљења, идеја враћања коренима. Кад нису могли више ништа јер су све три тачке оптужнице Слободану Милошевићу буквално разбијене у парампарчад, кад нису могли да га осуде за геноцид да би се после на тој пресуди заснивале пресуде и многим другим хашким оптуженицима, и Србији у целости и српском народу у целости, убили су Слободана Милошевића. Додуше, хтели су да га прво осуде па убрзо после тога и ако умре, пресуда остаје. Преварили су се само у томе колико може Слободан Милошевић да издржи без лекова или са погрешним лековима. Слободан Милошевић је умро пре изрицања пресуде и од 11. марта у Србији се све мења. Нема више ни оних који су говорили – па нека иду, нека се предају, нека тамо доказују невиност. У ком се то суду доказује невиност, ваљда се доказује кривица.

Има, додуше, још мало ових досманлија, оних истих који су 5. октобра, када је она велика елементарна непогода задесила Србију, кад је она поплава узбуркала све вирове и најпрљавији талог и муљ избацила на површину па кад се вода повукла они остали на обалама, успузали се и докопали полуга власти, већ шест година Србију черече, хараче и раде шта знају и мисле да се по њиховим мерилима традиционална мерила вредности морају мењати. Ако своју задњицу увале у Арманијево одело и у скуп мерцедес, то је за њих добро, то је морално, ако себе увале у вилу на Дедињу то је морално, заслужили су, револуционари су, револуционари булдожер револуције. Постоји и она „друга Србија“, онај други део Србије, пардон, нема две Србије, онај део Србије који представља 97 посто, гладне, Србије без посла, Србије без перспективе, Србије без будућности, Србије којој је до грла дошла вода, Србије која чека да ових три посто богаташа, велможа коначно сјаше са српске грбаче. Једини начин да се то реши су избори. Ми их нећемо отерати револуцијом, булдожерима, багерима, ми ћемо њих бирачким кутијама и гласовима грађана Србије победити и послати на политичко буњиште.

Говорећи о лику др Војислава Шешеља морам да вас подсетим на период када се он као млад доктор наука, у доба најжешћег комунизма супротставио велможама у Босни и Херцеговини, Хамдији Поздерцу, Бранку Микулићу и осталима и због тога је осуђен на осам година тамнице, скоро две године је одлежао. Смем да вас подсетим на неколико затварања у Београду и да вас подсетим на више од три године његовог тамновања у хашком казамату. Не смеју они проф. др Војиславу Шешељу да започну суђење, тек на сведочењу против Слободана Милошевића односно на суђењу Слободану Милошевићу схватили су какву интелектуалну, моралну, политичку и правну громаду имају пред собом. Проф. др Војислав Шешељ је до у танчина апсолвирао међународно јавно и међународно кривично право. Проф. др

Војислав Шешељ има више правног знања из међународног права него сви они колико их у Хагу има. Због тога су покушавали да му спајају оптужнице, да му раздвајају оптужнице, да му ускраћују могућност да се брани, да му ускраћују посету, шест месеци никога од своје породице није могао да види, да му ускраћују право да телефонира. На све могуће начине га малтретирају, не схватају да имају пред собом др Војислава Шешеља, не схватају да су његова мерила вредности далеко, далеко и од њихових појмова мерила вредности и од мерила вредности које овде ова досманлијска булумента има.

Данас јуре генерала Ратка Младића и др Радована Караџића и немојте мислити да је ту некаква њихова идеологија у питању, немојте мислити да су то некаква њихова схватања и мерила вредности. И Радован Караџић и Ратко Младић су уцењени на по пет милиона долара, они јуре пет милиона долара по глави. Кад је Слободан Милошевић 28. јуна отпремљен у Хаг, пар дана после тога један од досманлијских велможа улази са празним рукама у америчку амбасаду и из ње излази са торбом, актн-ташном. Шта се налазило у ташни не знам, али знам да је била награда од неколико милиона долара расписана за Слободана Милошевића. И десило се што се десило са тим несретником, а Свевишњи је удесио да Слободан Милошевић умре 11. марта, па да парастос неким другима буде патарица парастосу Слободану Милошевићу. На крају, препоручујући ову књигу могу да кажем само следеће – ово је угаони камен темељац српске историје и српске нације, ову књигу мора да има свака кућа, из ове књиге морају да се напајају нараштаји, из ове књиге треба да се мерила вредности уче, из ове књиге и осталих књига проф. др Војислава Шешеља се једино може научити како се воли, како се брани, како се поштује отаџбина. Јер, уколико своју децу, децу своје деце не учимо овоме, онда ће нам се десити можда да и наши потомци као ови садашњи властодршци замене очевину и отаџбину па да отаџбину продају као очевину. Позивам вас да ову књигу купите, да ову књигу прочитате, да из ове књиге потомство учите, а што се проф. др Војислава Шешеља тиче, ето њега у Србији пре него што су се многи надали. И на крају, неко помену Тарабиће и њихово пророчанство. Па могу сви Срби да стану под једну шљиву, али под условом да се гране те шљиве шире до граница Велике Србије, до границе Карлобаг-Карловац-Огулин-Вировитица. Живела Велика Србија! Живео Војислав Шешељ!